

On joulu tullut Pohjolaan

Sävellys: Erkki Kärkkäinen

Sanat: Erkki Kärkkäinen

On joulu tullut Pohjolaan

On joulu tullut Pohjolaan.
Ei pakkasta nyt tunnukaan.
Niin lämpöinen tää joulu on.
Oon matkalla nyt kirkkohon.
Kellot, kulkuset jo soivat,
kellot, joulukirkon kellot soivat
kutsuen ne minut kirkkoon toivat.
Soi, joulun kellot soi.
Soi, kutsuen ne vielä soivat.
Soi, joulun kellot soi.
Soi, riemua ne soi. Kellot soi.

On kansa tullut kuulemaan.
Taas syntymästä kerrotaan.
On juhla tämä juhlien.
On syntymä se Jeesuksen.
Soitto urkujen jo pauhaa,
rauhaa joulurauhaa tuo nyt virsi,
lientyy rinnasta jo jää ja kirsi.
Soi, jouluvirsi soi.
Soi, vielä kerran virret soivat.
Soi, jouluvirret soi.
Soi, riemua ne soi. Joulu on.

On enkelien, paimenten,
myös itämaiden viisaiden,
on juhla tämä Jeesuksen.
On riemujuhla ihmisten.
Vielä kirkon kellot soivat
vaikka suljenkin jo kirkon ukset
vievät sinne vielä ajatukset.
Soi, sielussani soi.
Soi, siellä jouluvirret soivat.
Soi, joulun kellot soi.
Taas joulu tullut on Pohjolaan.

ON JOULU TULLUT POHJOLAAN

Andante

Teksti ja sävel Erkki Kärkkäinen 1999

On jou-lu tul-lut Poh-jo-laan. Ei pak-kas-ta nyt tun-nu-kaan. Niin
 On kan-sa tul-lut kuu-le-maan. Taas syn-ty-mäs-tä ker-ro-taan. On
 On en-ke-li-en, pai-men-ten, myös i-tä-mai-den vii-sai-den, on

läm-pöi-nen tää jou-lu on. Oon mat-kal-la nyt kirk-ko-hon. Kel-lot, kul-ku-set jo
 juh-la tä-mä juh-li-en. On syn-ty-mä se Jee-suk-sen. Soit-to ur-ku-jen jo
 juh-la tä-mä Jee-suk-sen. On rie-mu-juh-la ih-mis-ten. Vie-lä kir-kon kel-lot

soi-vat, kel-lot, jou-lu-kir-kon kel-lot soi-vat kut-su-en ne mi-nut kirk-koon
 pau-haa, rau-haa, jou-lu-rau-haa tuo nyt-vir-si, lien-tyy rin-nas-ta jo jää ja
 soi-vat, vaik-ka sul-jen-kin jo kir-kon uk-set, vie-vät sin-ne vie-lä a-ja-

toi-vat. Soi, jou-lun kel-lot soi. Soi, kut-su-en ne vie-lä soi-vat.
 kir-si. Soi, jou-lu-vir-si soi. Soi, vie-lä ker-ran vir-ret soi-vat.
 tuk-set. Soi, sie-lus-sa-ni soi. Soi, siel-lä jou-lu-vir-ret soi-vat.

Soi, jou-lun kel-lot soi. Soi, rie-mu-a ne soi. Kel-lot soi.
 Soi, jou-lu-vir-ret soi. Soi, rie-mu-a ne soi. Jou-lu on.
 Soi, jou-lun kel-lot soi. Taas jou-lu tul-lut on Poh-jo-laan.